

1926 MATI IN GOSPODINJA Št.14.

Družina.

V naših dosedanjih razgovorih o družini smo spoznali, da je družina zmožna in ima tudi za svojo nalogo, smisel za družino in razumevanje zanj položiti v otrokovo dušo. Istočasno in iz istega nagiba pa naj družina otroka obdaja z ljubeznijo ter ga telesno in duševno vzgaja. Vprašanje pa nastane: kaj pa, če današnja družina in zlasti mati v tej družini ni več zmožna vršiti te važne naloge? Iz tega pa izvira takoj drugo vprašanje: odkod to, da bi mati ne bila zmožna vršiti svojih dolžnosti v družini?

Mati, ljuba mati, dobra mati, pridna mati. Ali niso že te lastnosti dovolj za mater, ki je delu v družini kos? Poglejmo!

Ljubezen, ki se kaže le v vnanji ljubeznivosti, a ni sposobna tudi žrtve, ni prava ljubezen in posebe ne: materina ljubezen. Dobrota le v vnanjih stvareh, le v odpuščanju in preziranju napak, ne pa ona, ki zna dvigniti padlega, pomagati onemoglemu, ni prava dobrota in zlasti ne: materina dobrota. Pridnost, ki hlata le za vnanji vrednotami, ki zbira z nenasitno poželjivostjo denar in blago in bogastvo, a ne zna zbirati zakladov, ki jih mol ne sne in rja ne uniči, ni prava pridnost, kaj šele materina. Vidimo pa, da je današnji čas v vseh ozirih pripravljen za to, da tira celo mater, to svečenico našega doma, na stranpota. Boj za vsakdanji kruh je, ki polni z nemirnimi mislimi srca naših mater. Vnanje dobrine: denar, uživanje, bogastvo so se prikopale uprav tudi že do matere in hočejo s svojo vsiljivostjo zadušiti vse dobre in blage misli v njih srcu, celo v materinem srcu.

Zoper ta nenaravni preokret v ženini duši imamo le eno sredstvo: da zbudimo v njej čut onega nesebičnega, požrtvovalnega, ljubeznipolnega materinstva, od katerega jo je odtujil boj za vsakdanji kruh, bolje rečeno materijalizem.

Kajti gorje našim družinam, gorje našemu rodu, če pride do tega, kakor se že ponekod dogaja, da je mož tisti, ki računa, žena tista, ki uživa in da postane družina mesto skupnost življenja in dela, samo skupnost uživanja, ali če gresta pota moža in žene tudi še narazen, če hodi mož pot posesti, žena pa pot uživanja, vsak zase!

Kako naj obogat in oplaja taka družina otrokovo dušo? Kaj naj zajema otrok iz srca take matere? Kaj naj mu nudi tak oče? Saj sta oba otroku tako tuja! Otrok je njima tuji!

Žal, da je moč slabega zgleda prišla s svojim močnim vplivom tudi že <od zgoraj navzdol>. Kar je <modernost> v mestu, pride kaj kmalu tudi na deželo, zlasti pa ono, kar zadeva <modoc> v družini.

Zato, žene-matere-gospodinje: čuvajte svetišče svojega doma, svoje družine, svojega zakona!

Kako ravna gospodinja s posli.

Pravilno ravnanje s posli je težavna, pa za red in udobnost v hiši zelo važna naloga vsake gospodinje. Od gospodinje zahteva razumne preudarnosti, potrpežljivosti in prav pogosto tudi še precej samozataje. Najgotoveje se posreči gospodinji, da si vzgoji zvestih sodelavk v gospodinjstvu, če dobro in ljubeznivo ravna z njimi, jih pri prestopkih pravočasno in modro opominja, ne zahteva več od njih, kolikor morejo izvršiti, jih o vsem, kar od njih zahteva pravilno in razumljivo pouči, skrbi za telesne potrebe in jih navaja k verskemu življenju. Prav iste dolžnosti imajo seveda tudi gospodarji, a ker smo ženske takole bolj med sabo, se pogovorimo danes o vseh naših dolžnostih do poslov, potem pa tudi z gospodarji, da bomo s skupnim in enotnim postopanjem privzgojili dobrih in zanesljivih poslov, ki nam bodo, kakor naši otroci, pridni in zvesti družinski člani.

Ko gospodinja, izbiraš novo služkinjo, bodi previdna! Izberi si le tako, katere vnanjost ti svedoči, da je lastnica tehle prepotrebni poselskih čednosti: snažnosti, reda, vdanosti in razumnosti. Glej tudi, da ti ni nesimpatična, ker je skupno delo s takim človekom za trajno nemogoče. Prepričaj se, če nima poselska knjižica kako vrzel, ki da sklepati na kako slabo lastnost. Dobro je, če poprašaj tudi prejšnjo gospodinjjo, vendar se ne zanesi docela na njene izjave, dokler jih sama ne preizkusiš.

Mlada gospodinja ne stori prav, ako izpremeni kratkomalo vse posle taščinega gospodinjstva. Pogosto je med njimi starejša in izkušena moč, ki je pravi steber za novo gospodinjstvo. Mogoče je seveda, da je pa tak <biser> tudi čez mero gospodovalen in trmast, kar seveda mladi gospodinji ni v prid. S pametno razsodnostjo pa se ji bo tudi posrečilo takega posla pridobiti zase, seveda, če sta obe pripravljene od nebištevniht zahtev popustiti, v bistvenih pa se pametno sporazumeti.

Umevno pa je, da mora gospodinja biti tudi v resnici kos svoji nalogi; kajti nihče ne zna ukazovati, kdor sam ni ubogal in nihče poučevati, če se sam ni učil.

Če si je gospodinja vzela začetnico in je sama res izvežbana v vseh gospodinjstkih delih, si jo bo lahko čisto po svoje pripravila in lahko bosta delali druga z drugo prav po sestrsko. Seveda ne mislim tu tistih skrivnostnih in zaupnih posebkov, ki se pa ob času malenkostnega navzkrižja kakor ploha razlijejo ne le po vsej hiši, ampak tudi po vsej soseski in pripravljajo resne prepire in spore. Če je gospodinja začetnica obljubila majhno plačo, naj jo potem stopnjuje sorazmerno služkinemu delu in pridnosti. Zelo primerno in edino prav je, da gospodinja pri družinskih slavnostih in obdarovanjih svoje služkinje ne prezre.

Pri sprejemu nove služkinje naj ji gospodinja jasno in določno oddeli delo, ki ga

ji bo opravljati; prav tako tudi razna dela, ki niso vsakdanja, a spadajo v njen delokrog, da se pozneje ne bo mogla izgovarjati, da kaj takega ni njeno delo. Seveda naj ji prvi čas to oddelitev večkrat ponovi in ji tudi pokaže, kako ima delo vršiti.

Če jo vadi tudi v kuhanju, naj ji po prvem pouku kmalu pusti prosto poskusiti, kar se je naučila. Če delo ne izpade kakor je bilo želeti, naj ji prijazno in dobrohotno pokaže in napake popravi.

Vsi ukazi in želje naj bodo kratki, jasni in določni. Vendar naj gospodinja ne opominja vedno in povsod k izpolnjevanju dolžnosti; s tem bi si vzgojila leno in brezbrizno služkinjo, ki si bo mislila: me bo že gospodinja opomnila, in če tega ne stori, zastane vse delo. Pravtako napačno je, če gospodinja napak narejeno delo molče sama popravi, mesto da bi je služkinji razložila. Radoučna dekleta pri takem ravnanju izgube pogum, leno pa postanejo še bolj leno. Je že prav, da gospodinja prime za vsako delo, vendar naj se v odkazano delo več ne vtikava. Pač pa naj s paznim očesom zsleduje vsako delo. (Dalje.)

Snaženje perila.

Rja je najbolj siten madež v perilu, ker kvari lepoto in razjeda moč tkanine. Drugi madeži se obelijo v večkratni žehti, na solncu, rja pa ne izgine rada, a treba je, da jo izsnažiš predno ti pokvari perilo. Delaj takole:

Komad perila, ki ima rjaste madeže operi in posuši, ali ne naškrobi ga. Madež pokapaj z svežim limonovim sokom. Ko se posuši limona, vlij v mrzlo vodo malo citronove kisline, peri madež v nji in izperi v gorki vodi. Če ne pomaga takoj, ponavljaj. Način je neškodljiv.

Zavri malo vode v porcelanastem lončku, namoči madež z raztopino ščavne soli ali z solno kislino in drži ga nad soparo. Izperi natančno.

Raztopi v vodi dva dela vinskega kamna in del galuna in namakaj z to vodo rjaste madeže v perilu žive barve, same izpiraj natančno.

Pri perilu pristne barve vzamemo lahko klorovo apno ali vinsko kislino.

Zastarele madeže peri v razredčenem cinkloridu, pol kavine žličke na litru vode in izperi v topli rečnici.

Pod in na madež deni kosček platna, kapljaj nanj limonovega soka in potegni z vročim železom po platnu. Madež preide iz perila v platneno podlago. Pazi pa, da ne spraviš z podloženo krpo madež na čisto mesto.

V srebrni žlici zavri nad gorečo svečo polovico limonovega in polovico namiznega olja, v vrelo namoči rjast madež, ki bo takoj izginil.

V liter vode kani šest kapelj žveplene kisline, položi perilo v to vodo, čez pet minut ga deni iz te vode v lug iz mila in sode, pomenčaj in izperi v čisti vodi.

H krščanski družini 3 oseb, v mestu, se sprejme
priprosto dekle v starosti od 15—25 let,
z dežele, najraje sirota
pošt. staršev. - Naslov v upravi lista pod št. 600.

Mencaj madež z žvepleno kislino in izperiti natančno v čisti vodi.

Zmoči madeže z 5% taninovo raztopino, in pustiti, da stoji 5 ur. Nato izperiti dobro tanin, namaži madeže z milom, izperiti zopet, in zmoči z 5% raztopino ščavne kisline. Ko stoji ta 4 ure, izperiti perilo zelo natančno, da ga ne izje kislina.

Hitro izgine rja, če držiš umazano mesto nad vrelo vodo, nadgrgneš z ščavno kislino, in izpereš čez 4 ure.

Napravi kašo iz grenke soli in namaži rjaste madeže. Zavri v cinasti posodi vode in drži namazana mesta skozi tri minute nad soparom, potem izperiti v rečnici.

Drži madež nad vrelim ruskim čajem, nakapaj ga z limonovim sokom in izperiti čez pol ure.

V vreli vodi raztopi ščavne soli, zmoči ž njo madež in drži ga nad soparo vode, ki vre v plehastem kotlu. Nato namoči krpico v ščavno raztopino, drgni madež in izperiti v čisti vodi rečnici.

V cinasti posodi zavri vode in drži rjasto mesto nad soparo, točas pa kapaj na madež limonovega soka, in to toliko časa, da izgine, če neha voda prej vreti, zavri jo iznova.

Kuhinjska navodila.

Paradižnikova juha z makaroni. Deni v kozo eno žlico masti, dva srednje debela paradižnika in eno na listke zrezano čebulo, pokrij kozo da se paradižnik nekoliko zmehča in čebula zarumeni, nato prilij 2 litra gorke vode in kuhaj pol ure. Nato pridene prežganje iz ene žlice masti in moke. Ko še nekaj minut vre, precedi juho in stres vanjo ¼ kg kuhanih in odcejenih makaronov. Ko vse še prevre je juha gotova.

Goveji jezik v paradižnikovi omaki. Svež goveji jezik kuhaj (poprej ga dobro operi) z zelenjavami kakor za juho, toliko časa v slani vodi, da se zmehča in se ga lahko olup. Potem ga olup in položi s paradižnikovo omako, katero si tako-le pripravi: Deni v kozo za veliko žlico masti, štiri srednje debele paradižnike, pol zrezane čebule, polovico žemlje in praži; ko se zmehča, zalij s ¼ litrom juhe v kateri si kuhala jezik in tremi žlicami vina ter naj vse skupaj vre ¼ ure. Ko jezik v tej omaki prevre, ga zreži na prst debele zrezke, položi jih na krožnik in pretlači polivko skozi zrezano meso. Okrog jezika pa naloži kuhan krompir v koscih, makarone ali polento.

Paradižnikova mezga. Oprane paradižnike pretrgaj čez polovico, jih naloži v kozo, pokrij in nato kuhaj toliko časa, da dajo iz sebe mokrato. To vodo odlij, paradižnike pa pretlači skozi sito. Nato jih zlij kozo, jih dobro osoli in počasi kuhaj toliko časa, da se mezga zgosti; ohlajene zlij v male kozarce z ozkim vratom, v vsak kozarec pa nalij za prst visoko olja ali jih zalij za prst visoko z raztopljenim lojem. Naposled kozarce s pergamentnim papirjem zaveži in jih postavi na hladen, suh prostor.

Suha paradižnikova mezga. Paradižnike očisti, operi in pretrgaj čez polovico, jih naloži v kozo, pokrij in kuhaj toliko časa,

da dajo iz sebe nekoliko vode. To vodo odlij, paradižnike pa pretlači skozi sito. Mezgo deni nazaj v kozo, jo nekoliko osoli in zopet kuhaj toliko časa, da se kolikor mogoče zgosti. Potem jo namaži za prst debelo na snažne deske ali lesene krožnike ter jo postavi v pečico ali na sonce, da postane popolnoma trda. Suho poberi z desk, jo zavij v čist papir ter hrani v kuhinji na suhem.

Paradižniki s salicilom. Vzemi 1 kg paradižnikov, jih operi obriši in osnaži ter z rokami ali v mesnem stroju dobro stlači, pridene 1 gram salicila in žličico sladkorja, dobro zmešaj in napolni steklenice (pripravne so steklenice kakor za pivo in se dobijo v trgovini), ki se morajo dobro zapreti, da ne pride zrak do njih. Ta sok lahko rabiš za juhe, polivke in za vse sploh kakor sveže paradižnike.

Celi paradižniki v slani vodi. Naloži v lončen lonec ali velik kozarec zrele, obrišane paradižnike ter zalij s slano prekuhanjo in ohlajeno vodo. (Za liter vode 20 dkg soli.) Lonec ali kozarec zaveži z navadnim papirjem. Paradižnike lahko rabiš za vsako jed, vendar jed, ki jo napraviš s temi paradižniki, poskusi, preden soliš. M. R.

Zdravje.

Vred je kaj navadna bolezen na kméti, kadar je treba delati po ves dan na hudem solncu. Glava boli, zbada v pasu, želodec je siten, mraz in vročina kuhajo bolnika. Navadno zdravilo so kisovi obkladki okoli pasa in glave. Še boljši je obkladek iz vrednjaka, namočenega v kisu in vživanje vrednjakovega čaja. Par dni počitka v hladnem prostoru, pa se poleže bolezen, ki je podobna malemu napadu solnčarice in ji pravijo v nekaterih krajih tudi ljenard. Pijača iz zrelega češminovega ali drenovega sadu je bila prejšnje čase pomoč za vročino v tej bolezni, zdaj jo nadomešča limonada. V hudih slučajih je treba poklicati zdravnika.

Bruhanje na potovanju. Je dostikrat posledica preutrujenja in razburjenosti, posebno pri ženskah. Ta se pripravlja dolgo v noč na pot in vstane zgodaj, da odrine. Želodec človeka, ki se ni naspal, pa ne prenese pretresanja, hrana mu dela težave. Glavno je, kadar se napravljamo za na pot, da se prespimo, kakor je treba. Želodca ni treba nabasati, bolje je, užiti na potu kaj malega. Preobložen želodec, posebno pri slabotnih osebah, ima potem prevec dela s prebavo in potnik je truden že v začetku poti, se vtrudi hitreje na potovanju in je bolj podvržen slabosti bruhanja. Treba je torej krepke in lahke jedi. Na želodec naveži pivnik namočen v rum ali slivovko. — Ako pride po nesreči kaj ostrega v želodec, jej dosti krompirja in zelja, neprimerna reč v želodcu se zamota v to in gre brez škode skozi čreva.

Dlesni se gnoje. Prevri na ¼ litra belega vina za grahovo zrno aloje in žlico medu, z gorkim izpiraj večkrat usta. To pomaga tudi za bolan jezik in okrepi zobe. Dobro je tudi izpiranje z gomilčinim čajem.

Na dlesni se gleda sploh premalo. Zdravi dlesni so pogoj za zdrave zobe;

kadar popuste dlesni, se majo zobje in jamejo izpadati. Če se majo živini zobje, ji utiramo v dlesni kisa, v katerem je prevrel nekaj žajbela in soli. Žajbelj na dobrem vinskem kisu pomaga tudi človeku, če se mu majo zobje. Posebno starajoči ljudje bi si morali izpirati usta večkrat z žajbeljevim ali gomilčinim čajem in utreti včasih malo žganja v dlesni.

Nalezljive bolezni.

Pegavec.

Ta bolezen je poznana že iz davnih časov ter je zvesta spremljevalka lakote in vojske. Najhujše je divjala leta 1812, za časa pohoda Napoleonove armade v Rusijo, kjer je pomorila 80 odstotkov vojaštva. Pri nas jo pred vojno nismo poznali, dočim je bila ljudstvu v Srbiji, Bosni ter na Balkanu dobra znanka. Razširjena je bila tudi na Ruskem, Ogrskem, v Galiciji in med Poljaki. V zadnji svetovni vojni je zahtevala ogromne žrtve.

Povzročitelj pegavca je nepoznan. Dognano pa je, da se nahaja v krvi ter potrebuje za svoj razvoj uši, v katerih se razvija in povzroča nadaljnjo okužitev. Brez uši ni pegavca in brez nje bolezen ni nalezljiva. Bolnik, ki je obolel na pegavcu, a je prost mrčesa, je brez nevarnosti za zdravo okolico. Radi tega je največ te bolezni tam, kjer domuje revščina ter se v vojnah in v obljudenih krajih širi z veliko hitrostjo osobito pozimi, ko so ljudje bolj oblečeni in se tesneje držijo drug drugega. Nasprotno pa bolezni ne poznajo v vročih delih sveta, ker uš ne prenese visoke temperature. —

Obramba proti pegavcu je obsežna v boju proti ušem. Kadar se nam posreči zatreti zadnjo uš, takrat bo tudi pegavec izginil s površja. Dokazano je, da uši prenašajo pegavec potom ugriza in zadostuje, ako okužena uš le enkrat piči zdravega človeka, ki nekako deseti dan po okužitvi oboli. Napade ga mrzlica in glavobol. Vročina mu že prvi dan naraste do 40 stopinj. Tretji ali četrti dan dobi bolnik po živolu rdečkaste pege, vsled česar pravijo tej bolezni tudi pegasti legar. Bolnik, ki je začetkoma nemiren in silovit, postane polagoma nezavesten, navadno dvanajsti dan se odloči njegova usoda.

Čim oboli bolnik na pegavcu, ga moramo napraviti neškodljivega za njegovo okolico. To storimo s tem, da ga popolnoma očistimo uši. Nevarnost ni preprečena tako dolgo, dokler ni zatrita zadnja uš, ki vsebuje povzročitelja bolezni.

Uši pokončavamo na več načinov. Najzanesljivejše jih zatremo, ako vse ušive predmete namočimo za nekaj ur v 5 odstotnem Sanitolu ali jih prekuhamo v vreli vodi. Slamo, ki se nahaja v blazinah, moramo sežgati. Posteljnake, tla in navadno pohištvo lahko operimo s krompom ali ga umijemo s sanitolovo raztopino, stene pa pobelimo z apnom.

Bolnika moramo napraviti nedostopnega ušem, da se na njem ne morejo okuževati. V ta namen ga ostrižemo, obrijemo in umijemo z razredčenim Sanitolom, kar ponavljamo toliko časa, da je mrčes popolnoma uničen. Pokončati moramo tudi gnj-

Kakor je delala že Vaša stara mati. bilo je pravilno.

Kuhala le svojo kavo samo s

Pravim Franckovim kavnim pridatkom.

Ta je danes še vedno tako fin kakor izvrsten pridatek
k zrnati in žitni kavi ter bo to tudi zmeraj ostal.

PO DOMOVINI

SENTJUR POD HUMOM.

(Orlovska prireditev in drugo.)

Kako smo se veselili na orlovsko prireditev, ki sta jo za 8. avgust pripravljala orlovski odsek Zagorje ter pododsek v Sentjurju. Klub neugodnemu vremenu koncem tedna so Sentjurci vztrajno pripravljali telovadišče, srečolov, slavlolke. V nedeljo je bilo ves dan kot iz škafe, a vendar so se Orli in Orlice zbrali z naraščanjem pri br. Medvedu. Z godbo iz Dol pri Littji (ki je brezplačno sodelovala) so odkorakali v župno cerkev k sv. maši, ki jo je daroval č. g. Franc Koretič, stolni vikar v Ljubljani. Med sv. mašo je imel krasen govor, v katerem je pokazal na najhujše sovražnike naše mladine. Po sv. maši je bilo manifestacijsko zborovanje v društveni dvorani. Vsi govorniki (Koretič, Postržin, Vrtačnik) so poudarjali nujno potrebo orlovske organizacije. Popoldanska prireditev se ni mogla vršiti na lepo prirejenem telovadišču. Pač so po litanijah nastopili v dvorani Orli s prostimi vajami ter na bradlji. Orlice pa s prostimi vajami. Najbolj so pač ugajale orliške vaje, spremljane s petjem narodnih pesmi. Srečolov in drugo je odpadlo. Vso prireditev nameravajo ponoviti eno septemberskih nedelj. Za takrat vsi ljubitelji poštenega razvedrila znova lepo vabljeni!

— Predsednik našega Katoliškega prosv. društva Hinko Medved ml. se je v četrtek 5. avgusta pri spravljanju sena težko ponesrečil. Padel je z odra na pod ter si zlomil desno ključnico ter dobil poškodbe tudi na glavi. Takoj so ga prepeljali v državno bolnišnico v Ljubljani.

HOTAVLJE V POLJANSKI DOLINI.

Zvonove za našo podružnico dobimo, kakor nam sporoča tovarna na Jesenicah, šele tekom drugega meseca. Kdaj se bo mogla vršiti slovesnost blagoslovljenja, še ne vemo, najbrž bo na rožnovensko nedeljo. — Prireditev orlovske srenje Trata se bo vršila v nedeljo 22. avgusta. Prireditev bo popoldanska in se vrši na zato pripravljene telovadišče na Šulcevem vrtu ob vsakem vremenu. Spored je sledeči: Ob pol 3 litanije v cerkvi na Hotavljah. Ob pol 4 govor in javna telovadba članov, članic, mladcev, gojenk in naraščaja TOS. Poleg orodne telovadbe bo gledalce gotovo najbolj zanimal štasetni tek. Po končani telovadbi bo poleg telovadišča prosta zabava z bogatim srečolovom, šaljivo pošto itd. Preskrbljeno

bo tudi za vsakovrstna okrepčila, jedila in dobro pijačo. Polnoštevila godba (12 godcev) iz Vrha pri sv. Treh kraljih pa bo skrbela celo popoldne za slavnostno in veselo razpoloženje. Prijatelji orlovstva od blizu in daleč, prihitite ta dan na prijazne Hotovlje, ne bo vam žal! Bog živi!

OBRTNA RAZSTAVA V TRŽIČU.

Dne 15. t. m. je bila otvorjena druga razstava Obrtnice zveze za Tržič in okolico, ki je letos tudi spojena s srečkanjem. Razstava je obširna in razstavljeni predmeti so zelo lepi; največ je mizarskih izdelkov, za njimi pridejo krojaški in sploh vse pango tukajšnjega obrtništva. Po številu bi moralo biti čevlarske obrti največ, razstava pa sta samo dva obrtnika. Največji interes razstave napravi na občinstvo srečkanje kajti za 5 dinarjev se lahko dobi oprava za spalnico ali jedilnico iz trdega lesa, fina moška obleka, večji popolen štedilnik itd. Srečke lahko dobiš pri vseh odbornikih, v Križah pa pri Jože Sitarju (Arhu) ali pri blagajni v Našem domu.

DOBOVEC POD KUMOM.

(Žrtev neurja.)

Iz vseh krajev beremo in slišimo grozne reči, katere je povzročilo letošnje neurje. Mi hribovci pa smo bili pri tem še nekako zavarovani. Dne 8. avgusta pa je tudi nas zadela vremenska nezgoda. Vsled preobilnega deževja je udarila voda po strmih njivah in odnesla rodovitno zemljo v dolino ter s tem marsikateremu gospodarju napravila občutno škodo.

Pa ne samo to. Tudi žalosten dogodek smo morali preživeti, ko smo spremljali k večnemu počitku Franca Dolinška iz Završa, ki je postal žrtev nedeljske povodnji. Omenjeno nedeljo se je namreč podal z vozom na Strmo njivo blizu Zagorja s svojo materjo, ženo in sosedovim pastirjem. Popoldne, vračajoč se proti domu, je potok šklendrovica, katerega so morali prekoračiti, že zelo močno narasel. Mati in žena sta se vračali po bližnjem potu proti domu, sam pa s pastirjem sedeč na vozu pa po raztrgani voznici poti. Prekoračiti sta morala naraščajoči potok. Tu jih je zadela nemila usoda. Voz se je prevrnil sredi potoka in oba sta padla v vodo. Pastir se je sam rešil, a voznika je zagnila voda in ga odnesla z vozom in konjema vred. Konja in voz so

de, ki se zbirajo ob lastnih koreninicah.

Uš v sobah pokončavamo tudi z žveplanjem tako, da razstavimo predmete in zažgemo v zaprtem prostoru žveplo, polito s špiritom. Za 50 kubičnih metrov prostornine rabimo 2 kg žvepla, ki mora v dobro zaprti sobi delovati 7 ur. Boljša so novejša razuševalna sredstva n. pr. salforkoza, cianovodik in ciklon, sme pa jih uporabljati le strokovnjaki.

Praktični migljaji.

Če mleko prekipi, vrzi par zrnov soli po štedilniku na ono mesto kjer je mleko razlito, to vzame ves neprijeten duh.

—o—

Prideni kavi par zrnov soli, bo mnogo okusnejša. Sol primešaj gorčici, bo dalje časa ostala sveža. Slana voda uniči žuželke na zelenjadi.

—o—

Nemogoče je gladko likati, če ni likalnik čist in gladek. Izmij ga z vročo vodo v kateri je močna raztopina sode. Kadar likalnika ne rabiš, ga ne postavljaš z dnem k dnu.

—o—

Ako ponev diši po ribah, naliž vanjo kropa ter vrzi nekoliko čajevih peres, kar kuhaj dve minuti.

—o—

V kuhinji imej vedno boraks ali sodo za kuhanje. To sta dobri sredstvi pri opeklinah ali če se opariš.

—o—

Grda navada je kozarce vtikovati drug v drugega, toda v naglici se to rado dogodi. Nikdar ne skušaj tako dva kozarca ločiti s silo, gotovo enega ali celo oba zdrobiš pri tem poskusu. Napolni znotrani kozarec z mrzlo vodo ter vtakni zunanega v toplo vodo. Zunanji kozarec se bo pri tem razrgnil ter znotranjega izpustil iz objema.

—o—

Pri snaženju posteljnine se posluži tudi zračne sesalke kakoršne imajo kolebarji. Nobena ščet ne more do prahu katerega s sesalko lahko odstraniš.

—o—

Par kapljic glicerina v kozarec hladne vode, ustavi kolcanje ako hitro popiješ.

—o—

Premog bo izdatnejši, če ga poliješ s pet litrov vode v kateri si raztopil dobro pest navadne sode.

—o—

Ako pri likanju kaj osmодиš, namaži ono mesto z sveže prerezano čebulo potem pa tri ure namakaj v mrzli vodi. Ako ni popolnoma sežgano, bo rjavi madež izginil.

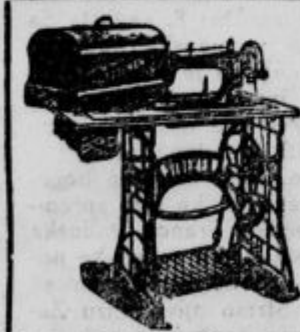
kmalu potegnili iz vode, vznika pa so naši šele drugi dan zjutraj. Imel je več ran na glavi. Prepeljali so ga domov in ga dne 11. t. m. pokopali na tukajšnjem pokopališču. Ta dogodek je tembolj žalosten, ker je bil edini sin in bi moral prevzeti gospodarstvo doma ter biti podpora svojim staršem in mladi, komaj pred pol letom poročni ženi. Bil je vzoren sin in zvest mož svoji ženi.

Bog mu daj večni mir in pokoj, staršem in ženi pa izražamo naše iskreno sočutje.

OSILNICA.

Prejšnji teden je obiskala nas tako huda ura, kakršne ni bilo v naši občini že 48 let. Padala je toča, ki se bo poznala celo leto, saj je v Papežih, Belici, Bezgarjih, Čačini in Osilnici in gorenjih vaseh tako zbila, da smo ob vso koruzo, zelje, peso, repo, fižol itd. Poleg hrane je uničena tudi svinjska krma tako zelo, da mnogi iz omenjenih vasi in iz hrvatskih Zagarjev in Mandlov, kjer je toča stolkla kot v Papežih, prodajajo že prašiče. Že itak je pri nas revščina, zdaj pa še to! Razveselilo nas je, da nas je te dni obiskal naš poslanec g. Škulj, ki si je ogledal vso škodo in upamo, da bo uspel v svojem delu za pomoč nam oškodovanim. — Naravnost pa je ljudstvo ogorčeno nad malomarnostjo našega županstva, ki ni pokazalo ne volje ne časa, da bi se škoda cenila. Pri sosedih Hrvatih kot tudi v Fari se je škoda cenila takoj, a od nas, kot se čuje, se ni poslalo niti poročila na okrajno glavarstvo! Na pritisk od druge strani je okrajno glavarstvo pozvalo župana, da škodo popiše. Kake obljube ob času volitev za župana, sedaj pa tako mrzlo preziranje občanov v največji stiski! To si zapomnimo, občani! Ledene kuglice so mrzle in le škodo napravijo, one gumijeve so pa bolj prijetne in nedolžne, pa prinesejo županski stolček, kaj ne g. župan Kovač? No, ob občinskih volitvah pa tudi gumijeve lahko potolčejo cele stole!

Opozarjamo na prilogo trvdke Konjov: Srečke Državne razredne loterije.

Najpopolnejši
STÖWER

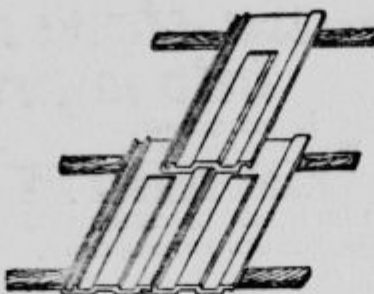
šivalni stroji
za šivanje, krojače
in čevljarje ter za
vsa doma.

Preden si nabavite
stroj, ogledajte si to
izrednost pri trvdki

L. Baraga,

Ljubljana
Selenburg, ul. 6/1.
Brezplačen ponk.
15 letno jamstvo.

Zlatnike v »ZLATOROG« TERPENTINOVEM MILU na naše dalje sledeče osebe: Marija Bernič, Ljubljana, Vegova ulica 2. Elica Dužar, Pesnica. Jakob Beznik, Javornik. Ga. Premoršak, Maribor, Razlagova ul. Neža Žagar, Zelena jama pri Ljubljani. N. Kobal, vila Radoslava na Bledu. Amalija Rajh, Mrzlo polje pri Planini. Pavla Bašelj, Smolčno pri Škofji Loki. Ivanka Potočnik, Sv. Lenart nad Škofjo Loko. Zdravka Habjan, Litija. Jožefa Svižaj, Trnovlje pri Celju. Marija Milhofer, Zagreb, Maksimirska c. 80. Dr. Vladimir Skomerovski, Perušić. Terezija Kirašić, Karlovac. Gosp. Lipnik, Sarajevo, Bolniška ulica 3. Andjela Živica, Potok, p. Popovača.

Najtrpežnejše strešno kritje!

— Združene opekarne d. d. Ljubljana —
Miklošičeva cesta 13

preje VIDIC-KNEZ tovarne na Viču in Brdu nudijo v poljubni množini, takoj dobavno, najboljše preizkušene modele strešnikov, z eno ali dvema zareza, kakor bobrovcev (biber) in

**** zidno opeko ****

Na željo se pošlje takoj popis in ponudba!
Stekleni strešniki stalno na zalogi!

TRI

za namakanje perila, je lahk, zrnasti, beli prašek, kateri se raztopi tudi v hladni vodi in enako deluje!

TRI olajša pranje,
TRI razkroji nesnago,
TRI beli pa ne razjeda tkanine!

STANE MALO —
NUDI MNOGO!